

μονη και θα δητε.
 Τα δόντια μου σφίχτηκαν από όργη και φρίκη. Τι ζητούσε ν' αποδείξη επί τέλους αυτός ο άνθρωπος; Διατι έπάρασσε τον ύπνο των νεκρών; Η σκέψις μου πήγε στην άτυχη Λουκία και τα βάσανα που υπέφερε της ημέρες της μαρτυρικής ασθενείας της. Πόσες φορές δέ μάς ικέτευε καθισμένη στο κρεβάτι της, να την αφήσουμε να πεθάνη, για να τελειώσουν τα δεινά της; Γιατι να της ταράζουμε τώρα τον αιώνιο ύπνο της;

Εξω είχε άρχισει να φυσά όγέρας. Τα φύλλα των δένδρων του νεκροταφείου θροούσαν έτσι σα να είχαν σηκωθεί όλοι οι νεκροί απ' τους τάφους των και να συζητούσαν μεταξύ των ψιθυριστά...

Τι τρομερό σκάνδαλο αν μάς έπιαναν εκεί μέσα οι νεκροθάπται! Πώς θα έδικαιολογούσαμε το διάβημά μας το άλλοκοτο;

Ο Βάν Έλοιγγ ξεβίδωνε εν τώ μεταξύ, χωρίς να κάμη όθρυβο. Το σκέπασμα του φερέτρου της Λουκίας. Την πτωγήν νεάν! Είς ποίαν κατάστασιν θα την αντίκρυζα; Πώς θα την ελεγε μαράνει ο θάνατος! Η φθορά θα είχαν άρχισει. Θα ήταν άπαιστα την θείαν! "Α, ήταν τρομερό, πολύ τρομερό αυτό που έκαμνε ο Βάν Έλοιγγ. Αν δεν του ελχα δώσει τον λόγον μου θα τον εμπόδιζα με κάθε τρόπο.

Ο καθηγητής μη προσέχοντας σε μένα εργαζόνταν με ταχύτητα. Είχε βγάλει πια τις περισσότερες βίδες και είχε σηκώσει τα άνθη που είχαν τοποθετηθή την ημέρα της κηδείας πάνω στο φερέτρο της Λουκίας και που ήταν τώρα κατάξερα...

"Ενα πένθιμο τρέξιμο μ' έκανε έξαφνα να πλησιάσω κοντά στον καθηγητή. Είχεν άφαιρέσει και την τελευταία βίδα του δρυίνου φερέτρου. Κατόπιν έπιασε το σκέπασμα με τα δύο του χέρια κι' ενώ ετοιμάζοταν να το σηκώση, μου ελεπε με φωνή υπόκοψη:

— Κύνταξε!

Ταυτοχρόνως ξεσέκτασε το φερέτρο. Μία κραυγή τρώμου και καταπλήξως ξέφυγε τότε από τα χείλη μου.

Το φερέτρο της Λουκίας ήταν άδειανό!

Ο νεκρός της Λουκίας έλειπε!

Τι άλλοκοτο μυστήριον ήταν αυτό πάλιν; Που εύρισκετο το πτώμα της νεάς; Πούος το είχε κλέψει; Γιατι; Ζήτηση από τον Βάν Έλοιγγ να μου εξήγηση τί συνέβαινε:

— Που ελενε το πτώμα; Μιλήσητε μου, προς Θεού!

— Καθός βλέπεις, φίλε μου, μου άπάντησε, δεν βρισκεται μέσα στο φερέτρο του.

— Που ελενε; Το έκλεψαν; Κανείς τυμβωρύχος; μήπως; Ποιός; Λέγετε!

Ο Βάν Έλοιγγ κούνησε με λύπη το κεφάλι του.

— Όχι, μου ελεπε, δεν το έκλεψαν. Κανείς δεν τόλμησε να μηψέ εδω μέσα, από την ημέρα που εκηδεύθη η Λουκία. Αν θέλης να μάθης τί συμβαίνει ακολουθήσε με...

Ταυτοχρόνως σκέπασε το φερέτρο, το βίδωσε πάλι γρηγορα και βγήκαμε από το νεκροτάφιο, του οποίου κλειδίωσε προσεκτικά την πόρτα.

— Πάρε το κλειδί, μου ελεπε.

— Γιατι; ρώτησα.

— Για να μη νομίσης πως θέλω να σ' εξαπατήσω. Όπως ελδεις έκλειδωσα το νεκροτάφιο κι' η Λουκία δεν βρισκεται στο φερέτρο της. Ακολουθήσε τώρα.

— Που θα πάμε;

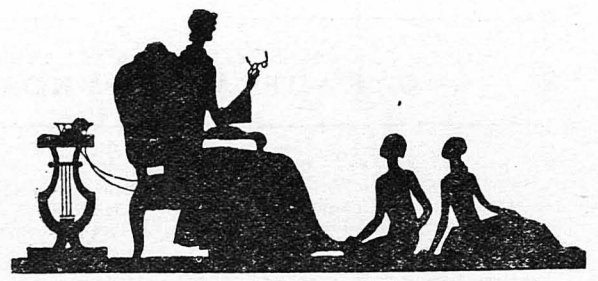
— Θα μείνουμε εδω μέσα, κρυμμένοι πίσω από τους θάμνους. Έχε τα μάτια σου τεύσερα και θα δης ό,τι δεν φαντάζεσαι.

Ημουν καταταλισμένος. Τι μυστήρια, Θεέ μου! Και τι θ'άντικρυζα ακόμη;

Κρυφτήκαμε πίσω από πυκνούς θάμνους όχι πολύ μακριά από το νεκροτάφιο κι' επεριμέναμε. Είχε συννεφιάσει ο ούρανος και το σκότος γύρω ήταν βαθύ. Κανείς θόρυβος, καμμία κίνησις. Κάπου μακριά ένα ρολόγι χτύπησε έξαφνα περασμένα μεσάνυχτα...

Ξαφνικά ο Βάν Έλοιγγ με σκούνησε με τον άγκωνα. Στο βάθος του νεκροταφείου άνάμεσα στα δένδρα και στο σκοτάδι, διέκρινα κάτι λευκό να πλησιάζη άθορύβως. Περί τίνας επρόκειτο; Ήταν άνθρωπος ή φάντασμα;

(Ακολουθεί)

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Την εβδομάδα αυτήν εδόθησαν άρκετά ενδιαφέρουσαι συναυλίας.

— Και έν πρώτοις η συναυλία του Έλληνικού Ώδειου με την συμφωνίαν του Μάλγερ ή όποια εξετελέσθη από την ορχήστραν και την χοροδίαν του Ώδειου.

— Η κ. Φωκά έτραγοούθησε με την γνωστήν της τέχνην το σόλο με τον κ. Μπύντερ.

— Επίσης υπήρξεν επιτυχής ή συναυλία του κ. Ριάδη, καθ' ήν εθαυμάσθη ή εμπνευσις του Μακεδόνοσ συνθέτου. Καλή και ή εκτέλεσις της κ. Φωκά και της κ. Καλλοπούλου, καθώσ; και του κ. Άγγελουπούλου.

— Η δ)νις Άνδρεάδου άνεχώρησεν εις το εξωτερικόν, όπου θα εξακολουθήση τας σπουδάς της.

— Επίσης υπήρξε πολύ επιτυχής ή συναυλία της διδος Γρηγοράκη, ή όποια έτραγοούθησε έργα νεωτέρας τέχνης; μεταξύ των οποίων και το «Καμηλό σπήν» του κ. Καλομοίρη.

— Η κ. Σκέπερ, έδωσε οσαύτως συναυλίαν με τας καλλιτέρας μαθητέρας της.

— Άρκεσε πολύ ή δ)νις Καργιού, ή όποια έτραγοούθησε την μουσικήν της Γραβιάτας.

— Η δεσπ.νις Άφροδίτη Πάνου θα δώση προσεχώς ρεσιτάλ με έργα των κλασικών μουσουργών.

— Προσεχώς θα δοθη συναυλία με έργα του Έλληνοσ συνθέτου κ. Μητροπούλου.

— Πολλά άθηναϊκά σπίντια υιοθέτησαν το έθμιον των μουσικών έσπεριδων.

— Προχθές μουσική έσπερις εις του κ. Ζαχαρίου.

— Έτραγοούθησε ο Γερμανός συνθέτης κ. Μπύντερ.

— Μεταξύ των προσεκλημένων ο πρεσβευτής κ. Φόν Σέν.

— Είς την τελευταίαν συναυλίαν του Ώδειου Άθηνών ένερανίσθη και πάλιν ή κ. Μ. Νικολοπούλου.

— Μεταξύ των κυριών διακρίνομεν τας κυρίας και δ)δας Κουντουριώτη, Νεγρεπόντη, Ψύχα, Περόγλου, Φράγκου, Άγγελουπούλου, Τομπια, Διπλαράκου, Μεσηνηζή, Ρακτιβάν, Τριανταφυλλίδη, Άργυροπούλου, Κατληλαζάκου, Διαμαντοπούλου, Καλλοπούλου, Άθανασιάδη κλπ. Ο Μάριος

ΠΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΜΗ ΞΕΧΝΑΣ

Μη ψυχρά με κυντάξεις—θυμήσου
 πώς πετούσα χθές βράδυ μαζή σου
 'ς τον χορό, — μη ξεχνάς!
 Χθές το βράδυ σε ελχ' άγκαλιά
 κ' ή καρδιάς μας κοντά έχτυπούσαν
 κ' εις τα χείλη μ' εμπρός κυματούσαν
 το εύώδη ξανθά σου μαλλιά,
 και τα έδιδα χίλια φιλιά
 μουσικά, — μη ξεχνάς!

* * *
 "Ακουσέ με! Χθές βράδυ, θυμήσου,
 σ' άρωπούσα να 'πής ή ψυχή σου,
 τί ποθει; — μη ξεχνάς!
 Με φωνή ντροπαλή και γλυκειά,
 με τα μάτια σου κάτω γυρμένα,
 με ερώτησες τότε κ' έμένα
 τί ποθει κ' ή δική μου καρδιά.
 Κι' άπεκρίθηκα λόγια θερμά,
 μουσικά, — μη ξεχνάς!

Δ. Βικέλιας

ΖΩΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ

Μην καταστρέφετε τις άράχνες, γιατί φρονέουν τας ενοχλητικάς μυτιγας.

— Μην φρονέετε τός μη φαρμακεράς σαύρας γιατί τρέφονται μόνον με ποντικια και άρουραίους.

— Μην καταδιώκετε τούς κούκους γιατί μάς απαλλάσσουν από τας βρωμερές και δηλητηριώδεις κάμπιες.

— Μην εξολοθρεύετε τα σπουγγίτια γιατί τρώγουν μ' ευχαρίστησι τα έντομα τα όποια καταστρέφουν τούς άγρούς.

— Μη στήνετε παγίδες κατά των ύποκαϊδων, γιατί ένα ζεύγος ύποκαϊδων συλλαμβάνει τουλάχιστον 120.000 έντομα και σκουλήκια το χρόνο για να θρέψη τα μικρά του.

— Μη φρονέετε τούς φρύνους γιατί τρώνε τα μυρμηγκια.

— Μη φρονέετε τας νυκτερίδας, γιατί καταδιώκουν τας μηλολόνας.

— Μη πιστεύετε ότι ή κουκουβάγια, σκοτώνει τα περιστέρια και τις όρνιθες, τούτο άπεδείχθη ψευδές; Μη την βασανίζετε δά διότι εργάζεται όσον και 6-8 γάτοι, φρονέουσα 6000 ποντικούς το χρόνο!...

© Πρακτικός